

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 391
van **MIEKE SCHAUVLIEGE**
datum: 17 december 2020

aan **ZUHAL DEMIR**

VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

Verontreinigd bluswater - Opvang

Uit het rapport 'Waternverontreiniging in Vlaanderen in 2019' van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) dat recent gepubliceerd werd, blijkt dat er in de periode 2015-2019 42 milieu-incidenten waren veroorzaakt door een brand, waarvan 17 in 2018 en 7 in 2019.

Een belangrijke maatregel om waternverontreiniging te voorkomen bij brand is de voorziening van voldoende capaciteit voor de opvang van verontreinigd bluswater. Artikel 4.1.12.1 van VLAREM II (VLAREM: Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning) bepaalt dat een exploitant o.a. de capaciteit voor de opvang van verontreinigd bluswater volgens een code van goede praktijk moet bepalen en daarbij de bevoegde brandweer moet raadplegen.

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 92 van 16 oktober 2020 naar aanleiding van de fabrieksbrand in Roeselare stelt de minister dat vanuit de handhavingspraktijk de naleving van deze bepaling om verschillende redenen soms tot problemen leidt, enerzijds omdat bedrijven onvoldoende kennis hebben van de internationale normen of van de codes van goede praktijk (die o.a. door de brandweer worden gehanteerd) en anderzijds omdat de raadpleging van de bevoegde lokale brandweer niet steeds leidt tot een schriftelijk advies of akkoord van de brandweer over het concept en uitvoering van bluswateropvang.

Het is natuurlijk problematisch wanneer er systematisch te weinig aandacht is voor de aanleg van de nodige capaciteit voor de opvang van verontreinigd bluswater. Uit het incident in Roeselare is het duidelijk dat een brand een zeer grote impact kan hebben. De verontreiniging van het oppervlaktewater was zeer groot ten gevolge van de brand. Als gevolg hiervan was het noodzakelijk om langere tijd een captatieverbod in te stellen voor de Mandel en de Leie.

1. Hoeveel overtredingen werden in de periode 2015-2020 vastgesteld tegen artikel 4.1.12.1?

Gelieve een overzicht te geven per jaar per provincie.

2. De minister kondigde een evaluatie aan van artikel 4.1.12.1.

Is deze evaluatie al uitgevoerd? Zo ja, wat zijn dan de resultaten. Zo niet, wat is de planning?

3. Is het wenselijk om op het Vlaamse niveau duidelijke richtlijnen uit te werken inzake het voorzien in voldoende opslagcapaciteit van bluswater bij bedrijven?

4. Is er samenwerking tussen de Vlaamse overheid en de lokale brandweerzones inzake de voorkoming van milieu-incidenten ten gevolge van een brand? Zo ja, hoe is dat overleg georganiseerd? Zo niet, zal de minister hiervoor een initiatief nemen?
5. Welke concrete initiatieven zal de minister nemen om milieuverontreiniging ten gevolge van brand maximaal te voorkomen?

ANTWOORD

op vraag nr. 391 van 17 december 2020

van **MIEKE SCHAUVLIEGE**

1. Het toezicht op de naleving van de bepalingen in VLAREM II is een bevoegdheid die niet alleen bij de afdeling Handhaving van het departement Omgeving zit, maar onder andere ook bij de lokale handhavers die door de gemeenten zijn aangesteld (al dan niet in een intergemeentelijk samenwerkingsverband). Een overzicht per provincie en per jaar vereist een bevraging bij alle toezichthoudende overheden. Bovendien gebeurt het bijna nooit dat er een registratie gebeurt van de overtredingen per artikel uit deze regelgeving.
2. De evaluatie van de bepalingen rond bluswateropvang is momenteel lopende. Bedoeling is om de handhaafbaarheid van het bewuste artikel te verbeteren, omdat vastgesteld wordt dat bedrijven wel vaak de brandweer 'raadplegen' zoals artikel 4.1.12.1 voorschrijft, doch de brandweer vaak geen schriftelijk standpunt inneemt rond bluswateropvang. Het is niet de ambitie om detailvoorschriften te laten opnemen in VLAREM II, daarvoor is de brandweer beter geplaatst.

Momenteel is bij de brandweer een technische richtlijn in opmaak in verband met bluswateropvang.

3. In het maatregelenprogramma bij het ontwerp SGBP 2022-2027, dat momenteel tot 14 maart voorligt voor openbaar onderzoek, is er voor oppervlaktewaterlozers ook bijzondere aandacht voor een calamiteitenbeleid, ter bescherming van het ontvangende oppervlaktewater, zoals nader beschreven in de actie 7B_B_0017 van de maatregel 7B_B 'Het terugdringen van de verontreiniging van oppervlaktewater door industriële calamiteiten'. Voor meer info verwijst ik naar de website van integraal waterbeleid <https://sgbp.integraalwaterbeleid.be/maatregelenprogramma>.

Om te vermijden dat afvalwater ongezuiverd in OW zou terechtkomen en zo grote schade zou kunnen veroorzaken is het de bedoeling om bij risicobedrijven hetzij calamiteitsvoorzieningen op te leggen, hetzij beschikbare infrastructuur preventief in te schakelen. Opvang van bluswater is daarbij één van de mogelijke maatregelen.

4. Bij een bedrijfsbrand waarbij door het bluswater milieuschade aan oppervlaktewater dreigt, is het essentieel om deze schade te voorkomen of maximaal in te perken. De meest optimale aanpak is sterk afhankelijk van de lokale situatie. Bij dergelijke incidenten is overleg tussen de verschillende betrokken partijen (brandweer, gemeente(n), waterbeheerder(s), rioolbeheerder(s), Vlaamse Milieumaatschappij) cruciaal. De expertise van deze partijen is in sterke mate complementair. Snelle communicatie tussen deze partijen is daarom steeds aangewezen om in onderling overleg tot de meest optimale oplossing te komen. De betrokken partijen nemen daarom in voorkomend geval onderling contact voor overleg en/of advies.
5. Het overleg tussen de betrokken partijen, zoals toegelicht in vraag 4, is en blijft noodzakelijk om milieuschade te voorkomen of maximaal in te perken. Een snelle onderlinge communicatie is daarbij essentieel. Een aanpassing van deze werkwijze is niet aangewezen.